

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ 24/11/46

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΔΥΜΠΙΑ,,

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946, ΩΡΑ 11 Π. Μ.

ΣΥΝΑΥΔΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΚΡΙΝΩ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

(ΠΙΑΝΟ)

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ	ΔΡΧ.	3,000
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ	»	3,000
ΕΞΩΣΤΗΣ	»	3,000
ΘΕΩΡΕΙΟΝ Β'	»	2,500
ΥΠΕΡΩΝ	»	2,000

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 500

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Συμφωνία «L' Ours» J. HAYDN
(Ἡ Ἀρκοῦδα)
 - I. Vivace assai
 - II. Allegretto
 - III. Menuetto—Un poco allegretto
 - IV. Finale. V. vivace assai
2. Ὁ κύκνος τῆς Τουονέλας J. SIBELIUS
(συμφωνικό ποίημα)
Σόλο ἀγγλικό κέρασ ὁ κ. Γ. Εὐαγγελίδης
3. Μολδαύας (Vltava) FR. SMETANA
(συμφωνικό ποίημα)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. Συμφωνικό κοντσέρτο σὲ ντό ἑλ. M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
(Γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα)
 - a) Allegro con moto ma maestoso - Semplice, Calmo-Scherzando - Appassionato-Tempo 1° - Maestoso.
 - b) Παραλλαγές, Φούγκα καὶ Φινάλε (πάνω σ' ἓνα ἑλλην. δημοτικὸ δῆμα) Andantino-quasi Allegretto-Più mosso - Meno mosso Tranquillo - Vivo - Quasi recitativo. Poco-chissimo piú lento. Vivo - Poco meno-Lento. - Grave. Molto tranquillo - Vivo (Fuga)-Finale. Maestoso molto appassionato, con brio. Maestoso, piú agitato.
Ἡ κ. Κρινῶ Καλομοίρη καὶ ἡ ὀρχήστρα
5. Λόεγκριν R. WAGNER
Πρελούντιο τῆς 3^{ης} πράξεως

J. H A Y D N

ΣΥΜΦΩΝΙΑ «L'OURS»

Ἡ μετὴ προσωπιμιά «L'OURS» (Ἡ Ἀρκουδιὰ) συμφωνία τοῦ Χάυδν γράφηκε στὰ 1786, τὸν ἴδιο ἀκριβῶς χρόνο μὲ τὴν «Poule». Τὸ πρῶτο τῆς μέρος χαρακτηρίζεται ἀπ' τὸ μελωδικὸ πλοῦτο τοῦ κυρίου θέματος, παρουσιάζει δὲ ἔσωτερικὴ φλόγα καὶ δύναμι, πού σπάνια βρίσκουμε στὸν Χάυδν. Τὸ κύριο θέμα τοῦ Andante εἶνε λαϊκοῦ χαρακτήρος, τὴν δὲ ἐπεξεργασία του διακρίνει μία πραγματικὴ ἀπλότης. Τὸ ἔλο μέρος ἀκολουθεῖ τὴ φόρμα τριμεροῦς Lied, μὲ μόνῃ τὴ διαφορά ὅτι κάθε μέρος ἐμφανίζεται μὲ διαφορετικὴν ἐνορχήστρωσι. Τὸ κυριώτερο καὶ λαμπρότερο μέρος τῆς συμφωνίας εἶναι τὸ Finale, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴ μορφή σονάτας καὶ ὄχι tonndo. Τὸ κύριο θέμα ἔχει μοναδικὴ φαειρότητα. Τὸ ἰδιαίτερο χρῶμα τοῦ Finale εἶναι τὸ μπάσσο πού συνοδεύει καὶ τὸ ὁποῖον ἀρχίζει τὸ μέρος ἐντελῶς μόνο του, γιὰ νὰ συνεχίσῃ κατόπι κάτω ἀπ' τὸ θέμα. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἰδιόρρυθμο αὐτὸ μπάσσο μοιάζει μὲ βηματισμοὺς ἀρκουδας, οἱ Παρισινοί, δταν πρωτάκουσαν τὴ συμφωνία αὐτή, τὴν βάπτισαν «L'OURS».

J. SIBELIU

Ο ΚΥΚΝΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΟΝΕΛΑΣ

Ὁ J. Sibelius, πού γεννήθηκε στὰ 1865, εἶναι ὁ πιεὶ διάσημος ἀπ' τοὺς ἐπιζῶντας συθέτας τῆς Φινλανδίας καὶ ἐκπροσωπεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον τὸ χαρακτήρα, τὸ γεμάτο μελαγχολία, θλίψη καὶ βαθειὰ πόησι τῆς χώρας του.

Στὸ συμφωνικὸ ποίημα πού παίζεται σήμερα ὁ συνθέτης προτάσσει γιὰ πρόγραμμα τὸ ἑξῆς:

Ἡ Τουονέλα, τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ὁ Ἄδης τῆς Φινλανδικῆς μυθολογίας, περισιγγεταὶ ἀπὸ ἕνα πλατὺ ποταμὸ, μὲ μαύρα νερά καὶ ὀρηκτικὸ ρεῦμα, πάνω στὸν ὁποῖο προχωρεῖ μὲ μεγαλοπρέπεια καὶ τραγουδῶντας ὁ Κύκνος τῆς Τουονέλας.

F. SMETANA

VLTAVA (ΜΟΛΔΑΥΑΣ)

Στὰ 1874 ὁ Σμέτανα ἀρχισε νὰ γράφῃ ἕνα τεράστιο συμφωνικὸ ποίημα σὲ ἔξη μέρη, μὲ τὸ γενικὸ τίτλο «Ἡ πατρίδα μου» (Ma Vlast). Τὸ ὠραιότερο καὶ περισσότερο παιζόμενο μέρος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ συμφωνικοῦ ποιήματος εἶναι τὸ δεύτερο, Vltava (Μολδαύας), γιὰ τὴ σύνθεσι τοῦ ὁποῖου ὁ Σμέτανα ἐπῆρε τὸ ἑξῆς δεδομένο: «Δυὸ πηγὲς ἀναβλύζουν στὴ σκιά τοῦ βοημικοῦ δάσους· ἡ μιά ζεστὴ καὶ σπιθηροβόλος, ἡ ἄλλη δροσερὴ καὶ ἡρεμῆ. Τὰ κύματα πού ἤσυχα κυλοῦν μέσ' ἀπ' τοὺς βράχους, ἐκλώνονται καὶ λαμπυρίζουν στίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Τὸ ρυάκι τοῦ δάσους πού κυλᾷ γοργά, γίνεταὶ τὸ ποτάμι

Μολδαύας, τό όποϊόν διασχιζόντας τίς διάφορες περιφέρειες τής Βοημίας, μεταβάλλεται σ' Ένα όρμητικό ποταμό: κυλά μέσ' από πυκνά δάση, στά όποία άντηχει τό κυνηγετικό κόρνο, κυλά μέσ' από λειβάδια και πλαγιές, όπου άκούονται οί χαρούμενοι ήχοι ένός πανηγυριού γάμου, μέ τραγούδια και χορούς. Τή νύχτα διασκεδάσουν οί νεράϊδες του δάσους και τών νερών, μέ τό φεγγάρι και στά νερά που λαμπυρίζουν... Στό ρεύμα του «Γιάννη» παφλάζει ό ποταμός, γίνεται καταρράκτης και άνοίγει τό δρόμο μέ όρμη και μέ άφρίζοντα κύματα, μέσ' από τούς βράχους, για νά χυθῆ στήν πλατειά κούτη, μέσ' από τήν όποία προχωρεί μέ μεγαλόπρεπη γαλήνη πρós τή Πράγα...».

●
Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

**ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ
ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΝΤΟ ΕΛΑΣ**

Τό Κοντσέρτο του κ. Καλομοίρη γράφηκε από τά τέλη του 1934 έως τόν 'Ιούλιο του 1935. Πολύ νωρίτερα όμως, από τήν έποχή που ήταν άκόμη μαθητής στό 'Ωδειό τής Βιέννης, ό συνθέτης είχε τήν ιδέα νά γράψη τή μουσική ένός κοντσέρτου. Τό δε δημοτικό τραγούδι του «Λύγκου», που έδωσε τό θέμα πάνω στό όποίο πλέκονται οί παραλλαγές του Β' μέρους, παιδί άκόμη τό είχε άκούσει νά εκτελείται από τόν "Αραμι και τόν είχε συγκλονίσει βαθειά. "Έπρεπε όμως νά φθάση ή έποχή τής ώριμότητας για νά πραγματοποιήση ό καλλιτέχνης εκείνο που είχε άλλου όνειρευθεί. Τό Κοντσέρτο του κ. Καλομοίρη εκφράζει περισσότερο ψυχικά συναισθήματα και επιδιώκει λιγώτερο νά δώση εύκαιρία σέ δεξιοτεχνική επίδειξιν ένός όργάνου. Δέν πρέπει όμως νά νομισθῆ γι' αυτό ότι έτσι περιορίζεται ό ρόλος του πιάνου σέ ύποτακτικό τής όρχήστρας, χωρίς δεξιοτεχνικές απαιτήσεις, ούτε τό έργο του είναι μιá Συμφωνία, ή Συμφωνικό ποίημα. 'Ως πρós τήν τεχνική άνάλυσι του έργου, πρέπει νά προσθέσουμε ότι τό Συμφωνικό Κοντσέρτο έχει για βασικό τόνο στό α' μέρος τόν τόνο του Ντο Έλας. οί παραλλαγές άρχίζουν στόν τόνο του Λα (αιολικός έλάσσον) για νά καταλήξουν, ύστερα από όλόκληρη σειρά τόνων, στόν άρχικό και πάλι τόνο του Ντο.

●
R. WAGNER

**LOHENGRIIN
ΠΡΕΛΟΥΝΤΙΟ ΤΡΙΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ**

Λίγες σελίδες στή μουσική μπορουν νά συγκριθούν, σέ δύναμι και σέ ρυθμικό όργιο, μέ τό πρελούδιο από τήν τρίτη πράξι του «Λόενγκριν». 'Η δίνη τών ήχων μέ τήν όποία ξεσπά, ήθη από τήν άρχήν, ή λαμπερή αύτη σελίδα και ή επιβλητική είσοδος τών τρομπονιών, πάρα κάτω, προκαλούν άκαταμάχητη έπιβολή στόν άκροατή. 'Ως αντίθεσις έρχεται, περί τό μέσον του πρελούδιου, ή παρεμβολή μιáς ήρεμης φράσεως, που έχει παρθεί από τό «έπιθαλάμιον», που πρόκειται ν' άκουσθῆ εις τήν άρχήν τής τρίτης πράξεως, για νά έπακολουθήση και πάλι κατόπιν ή φρενίτις τών ήχων.